

FŐVÁROS.

A hűtlen cseléd.

Budapest, augusztus 19.

Budapest székesfőváros közigazgatási bizottsága ma délelőtt ülést tartott.

A tárgysor pontjai között több cselédkérdést intézett el a bizottság és azt az elvi döntést hozta többek között, hogy *cselédügyben ügyvédi perköltséget megítélni nem lehet*, mert nincsen olyan törvényes rendelkezés, amely az első- és másodfoku közigazgatási fórumok előtt ügyvédi képviselőt tenne kötelezővé.

A másik elvi döntés is cselédügyben történt. A speciális eset, melyből a döntés következett, ez volt: Valaki telefonon felszólította az ügyben panaszkodóként szereplő cselédet, hogy *tudna-e a család egyik hölgytagjáról kompromittáló dolgokat mondani*. A cseléd erre rögtön *hajlandónak* nyilatkozott, de nem telefonon, hanem csak *személyesen*, ha a titokzatos kérdezősködő fölkeresi. Később derült ki, hogy ez a kérdező *magá a házigazda* volt, aki így akart meggyőződni cselédje megbízhatóságáról és miután a tapasztalatokat megszerezte, a *cselédet minden fölmondás nélkül elkergette a háztól*. A cseléd erre bepörölte a gazdáját egy hónapra járó fizetéséért és arra a hónapra szóló szállóköltőségért, amely neki fölmondásban járt. A közigazgatási bizottság a *cselédnek adott igazat és a gazdát a költségekben elmarasztalta*.

Ez a száraz tény, melyhez nem állhatjuk meg, hogy hozzá ne fűzzük a magunk megjegyzéseit. A közigazgatási bizottság tehát az ő ítékezésével egészen nyíltan, leplezetések és szépítgetések nélkül mondja ki, hogy igenis, a cselédtartó gazda *köteles* eltérni otthonában a bizonyított áruházi, a hűtlenséget, rosszindulatot, alattomos, ellenséges támadásokat, csak azért, mert *házi munkára* kénytelenségből cselédet fogadott. Hangoztatjuk, hogy semmi egyébre, csak kijelölt, megállapított *házi munkára*! Legyen szabad csak néhány kérdést feltennünk. Vajjon maguk az ítélező bírák jogosnak, helyesnek vélnék-e, ha, mondjuk, a gépies írásmunkára fogadott díjnokok kilesnék az ítéletre befolyást gyakorló tényeket, részleteket, eseményeket és azokat egyszerűen *eladnák* a jelentkező vevőnek? Az áruházi elnéznék-e behunyva szemekkel, alázatos megnyugvással? Nem hinnék-e, hogy a hűtlen hivatalnok megfelelő büntetést érdemel? És kérdezzük: vajjon mennyivel van több joga a *házi munkára* fogadott egyénnek tulterjeszkedni az erkölcsi törvényeken és alattomos, rosszindulatu megfigyeléseit csengő pénzzé változtatni, ha arra alkalom kínálkozik? És miért köteles többet tenni a cselédtartó gazda, mint a bíró, vagy bármi más hivatalbeli főnök? Éppen ezeknek az igazságoknak leszögezésével mutatunk arra a nagy hibára, amit a közigazgatási bizottság a mai ülésén elkövetett. Azt hiszik, hogy ez a módja a mai képtelenül rossz cselédviszonyok megszüntetésének? Remélik, hogy ha a cseléd

beigazolt hűtlenségi tényére felmentő ítéletet hoznak, ezzel jobb, türethetőbb állapotokat teremtenek? Ha az emberi lélektannak legelemibb ismeretével ítéleztek volna, egészen más lett volna az eredmény. Hová süllyedünk, ha az erkölcsi alapokra semmi súlyt sem fektetünk? A közigazgatási bizottság a mai ülésén nagyon szánalmas bizonyítványt állított ki önmagáról.

			Iktatószám
Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző	Hűtlen cseléd		
Cím	Hűtlen cseléd		
Forrás:	Alkotmány		
(Hely)	Bp.	1913	VI/20
(Idő)			
(Köt. v. füz.)			
Osztályozás	331.78		
Tárgy			
Hely			
Idő	" 1913"		
Személy			
Hely			